

- наявність договорів про повну матеріальну відповідальність;
- облаштування електронно-обчислювальною технікою ;
- перевірка приміщення каси на підприємстві.

Ретельний аудит вище переліченого дасть змогу виявити слабкі місця і надати поради щодо їх уникнення та удосконалення безпосередньо самого процесу. Управління грошовими коштами підприємства є важливим елементом системи менеджменту, адже забезпечує здатність підприємства вести господарську діяльність, здійснювати розрахунки з постачальниками.

Список використаних джерел

1. Боярова О. А. Роль Звіту про рух грошових коштів у системі інформаційного забезпечення прийняття рішень. Науковий вісник НУБіП України, 2012 URL : http://archive.nbu.gov.ua/portal/socgum/nvnu_eamb/2012_169_2/12boa.pdf
2. Бухгалтерський облік : підручник / Я. Д. Крупка, З. В. Задорожний, Н. В. Гудзь [та ін.]. Тернопіль : ТНЕУ, 2018. – 460 с.
3. Дерій М. В. Дефініції «грошові кошти» і «грошові потоки» : відмінності та взаємозв'язок. Економічний аналіз. Вип. 6. 2010. С. 60 – 64.
4. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>.
5. Омецінська І. Я. Облік і аналіз зобов'язань будівельних підприємств: методика та організація : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук.: Тернопіль, 2008. 15 с.
6. Остафійчук С. М. Грошові кошти та їх еквіваленти, об'єкти бухгалтерського обліку. Науковий вісник Ужгородського університету. Спец. вип. 29. 2010. С. 86-91.
7. Пропадчук М.А. До методики складання Звіту про рух грошових коштів // Економіка АПК . 2017. №2 С.64-69.

ЧЕРЕШНЮК О.М.

кандидат економічних наук, старший викладач

МРИГА А.П.

здобувач другого (магістерського) рівня

ШУХМАНН В.А.

студент

Західноукраїнський національний університету,

м. Тернопіль, Україна

ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

У ринкових умовах успіх будь-якого підприємства значно залежить від конкурентоспроможності його продукції, товарів чи послуг і ряду маркетингових дій, які господарюючий суб'єкт застосовує, щоб підтримувати їх в умовах ринкової кон'юнктури. Отже, забезпечення необхідного рівня конкурентоспроможності є головним стратегічним завданням будь-якого підприємства, особливо на сучасному динамічному ринку.

Висока динамічність ринкової економіки, посилення глобалізації та інтернаціоналізація економічного життя, посилення міжнародної конкуренції, яка є основним ендогенним та екзогенним детермінантом економічного розвитку України, висувають нові вимоги до системи управління конкурентоспроможністю вітчизняних підприємств. Її ефективність залежить від здатності швидко реагувати на вимоги світового економічного середовища.

Основними умовами забезпечення конкурентоспроможності є:

- ✓ застосування наукових підходів до стратегічного управління;
- ✓ забезпечення єдності розвитку обладнання, технологій, економіки, управління;
- ✓ застосування сучасних методів досліджень та розробок (програмно-цільове планування, теорія прийняття рішень);
- ✓ розгляд взаємозв'язку функцій управління будь-яким процесом на всіх етапах життєвого циклу об'єкта;
- ✓ формування системи заходів щодо забезпечення конкурентоспроможності різних об'єктів.

Аналізуючи визначення сутності поняття "конкурентоспроможність" різними авторами, можна схематично виділити особливості цього поняття. В залежності від територіально-географічної сфери конкурентоспроможність поділяють на міжнародну, внутрішньонаціональну та регіональну. Конкурування об'єктів відбувається між галузями, підприємствами та окремими видами продукції чи послуг. Залежно від фактора часу вона буває на конкретну дату, поточною або прогноною.

Оцінка рівня конкурентоспроможності підприємства передбачає визначення факторів, що впливають на думку споживачів про компанію та її продукцію, і як результат – визначають частку на ринку. Усі фактори, що впливають на конкурентоспроможність підприємства, поділяються залежно від середовища їх формування на зовнішні та внутрішні [3, с.213–216; 4, с. 99].

Факторами забезпечення конкурентоспроможності підприємства є ті явища та процеси виробничо-господарської діяльності підприємства та соціально-економічного життя суспільства, які викликають зміну абсолютної та відносної величини виробничих витрат, і в загальному результаті конкурентоспроможність підприємства. Тому фактори конкурентоспроможності підприємства вчені поділяють на зовнішні та внутрішні [1, с. 68–69].

Під зовнішніми факторами розуміють сукупність економічних, соціальних та природних умов, національних та міждержавних інституційних структур і інших зовнішніх умов та факторів, які діють у глобальному середовищі та впливають або можуть впливати на функціонування підприємства.

Аналіз факторів, що виникають в зовнішньому середовищі на конкурентоспроможність організації, забезпечує час для прогнозування можливостей, розробки плану дій на випадок непередбачених обставин, розробки заходів, які перетворюють загрози на будь-які вигідні можливості. Для аналізу факторів макросередовища часто використовують PEST-аналіз (політичні, економічні, соціальні, технологічні фактори), SWOT-аналіз, який допомагає виявити загрози та можливості, що стоять перед організацією, та виявити несприятливі фактори, які можуть знизити ефективність підприємства [2].

Внутрішні фактори – це контрольовані фактори діяльності організації.

Тому при оцінці, прогнозуванні та управлінні конкурентоспроможністю організації необхідно враховувати всю сукупність внутрішніх та зовнішніх факторів, що вплинули або могли б потенційно вплинути на її формування.

Отже, оцінка рівня конкурентоспроможності підприємства передбачає визначення факторів, що впливають на думку споживачів про компанію та її продукцію, і як результат – визначають частку на ринку [5, с. 162]. Усі фактори, що впливають на конкурентоспроможність підприємства, поділяються залежно від середовища їх формування на зовнішні та внутрішні. Таким чином, аналіз зовнішніх та внутрішніх факторів, що

впливають на управління конкурентоспроможністю організації, дозволяє зменшити невизначеність та ризик у виробничо-господарській діяльності підприємства, поліпшити якість стратегічного планування та прогнозування, підвищити конкурентоспроможність підприємства та його продукції, підтримувати конкурентні позиції та збільшити частку ринку, що належить підприємству.

Список використаних джерел

1. Ігнатенко М. М., Леваєва Л. Ю., Тетерятнік Л. М. Методичні основи дослідження процесів формування конкурентоспроможності сільськогосподарських підприємств. *Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу*. 2018. № 4 (44). С. 39–43.
2. Конкурентоспроможність підприємства : оцінка рівня та напрями підвищення : монографія / за заг. ред. О. Г. Янкового. Одеса : Атлант, 2013. 470 с.
3. Пчелянська Г. О., Головчук Ю. О. Вплив інституційних факторів на маркетингове ціноутворення органічної продукції. *Причорноморські економічні студії*. 2020. №49. С. 83–87. Url : http://bses.in.ua/journals/2020/49_2020/15.pdf.
4. Стадник В. В., Йохна В. М., Соколюк Г. О. Економічна безпека: сутність, чинники та інструменти мінімізації ризиків в контексті сталого розвитку переробних підприємств. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2019. № 2. С. 7–11
5. Черешнюк О. М., Саченко С. І. Економічна експертиза взаємовідносин підприємства з споживачами. *Приазовський економічний вісник*. 2017. № 2. С. 159–163
6. Шушпанов П. Г., Брич В. Я. Соціально-економічна структура населення Тернопільської області як чинник зовнішньої трудової міграції. *Україна: аспекти праці. Науково-економічний та суспільно-політичний журнал*. № 1. 2009. С. 33-38.
7. Брич В.Я., Гевко Б.Р. Проблеми застосування сонячної енергії в сфері житлово-комунального господарства. *Інноваційна економіка*. 2016. № 1-2. С. 152- 158.
8. Брич В. Я., Федірко М. М., Артемчук Т. О. Трансформація організаційної структури енергокомпанії . *Економічний аналіз*. 2017. Т. 27. №. 3. С. 166-172.